

BOEK 'JUDOPA' YOS LOTENS START PROJECT OVER DE ACHT BUDO-WAARDEN

AD

Een veilig sportklimaat als missie

Toen de als kind stotterende Yos Lotens (nu 63) op school vertelde dat hij later judoleraar wilde worden, werd hij voor de klas te kijk gezet. Dat zijn precies de normen en waarden waar de Hoogmadenaar zich nu als sportdocent voor inzet. Met zijn project 'Waarde(n)vol Budo' is hij zijn belangrijkste missie gestart.

Richard Avontuur
Sassenheim

Een blik op zijn polo zegt genoeg: Yos Lotens heeft 'iets' met budo-sporten, de verzamelnaam voor judo, jiu jitsu, karate, aikido en taïdo. De sporten komen terug in de tekeningen op zijn witte shirt. Een cadeau van Bert van der Meij, die de illustraties verzorgde in het boek *Waarde(n)vol Budo* dat onderdeel is van het gelijknamige project. Het textielstuk, maakt de Hoogmadenaar in het restaurant van het Van der Valk-hotel in Sassenheim makkelijk herkenbaar.

Met een opengeklapte koffer naast zich, een kop cappuccino en natuurlijk zijn nieuwste boekje op tafel, toont Lotens zich een geanimeerd verteller. Uit zijn aaneenschakeling van anekdotes blijkt niet alleen zijn passie voor sport in het algemeen en budo-sport in het bijzonder, maar vooral zijn drang naar een veilige sportomgeving.

► Yos Lotens op bezoek bij de Japanse ambassadeur. Op de voorgrond het bloemstuk dat Lotens had laten maken als geschenk.

FOTO GRAATJE WEBER

Jin, Makoto, Chu, Rei, Gi, Yu, Jisei en Meïyo. Het zijn de acht budo-waarden die de leidraad vormen in het project van Lotens. Verdraagszaamheid, eerlijkheid, trouw, respect en vriendschap, betrouwbaarheid, moed, zelfbeheersing en eer. In het rijk geïllustreerde

Ik heb hard moeten werken en dat verhaal vertel ik ook tijdens de clinics

–Yos Lotens

boekje *Waarde(n)vol Budo* legt Lotens uit waar de waarden voor staan en hoe jeugdige sporters daar invulling aan kunnen geven. „Dit maakt budo bijzonder. De grondleggers van die sporten hadden als doel om mensen te vormen die een aanwinst waren voor

de maatschappij. Status en het winnen van titels zijn daar later aan toegevoegd. Niks mis mee, maar juist in de budo-sport heb je een zorgplicht naar je trainingsmaten.”

„Eigenlijk wilde ik een boekje voor leraren schrijven, maar uiteindelijk is het voor kinderen geworden. Leraren kunnen het gebruiken om een uitleg te koppelen aan die waarden. Sommigen vinden dat moeilijk. Zo bezoek ik regelmatig lessen en vraag ik bijvoorbeeld hoe een leraar respect laat terugkomen in de les. 'Door kinderen vooraf en na afloop te laten groeten', is dan het antwoord. Maar dat wordt al snel plichtmatig. Je moet er een boodschap aan koppelen.”

Stotteren

Dat Lotens een makkelijke verteller is, is met veertig jaar werkervaring als leraar geen wonder. Maar de weg daar naartoe was niet een-

DANKBAAR

Deel opbrengst boekje naar KiKa

Een deel van de opbrengst van zijn boek schenkt Yos Lotens aan KiKa. Hij schreef het namelijk afgelopen voorjaar, terwijl hij herstelde van een zware operatie vanwege prostaatkanker. „Een dag voor de lockdown

ben ik geopereerd. Dat was precies op tijd, want er was sprake van een zeer agressieve vorm van kanker. Bij toeval ontdekt, omdat ik een dubbele liesbreuk had. Gelukkig zijn er geen uitzaaiingen”, vertelt Lotens die als

leraar de ziekte ook zag toeslaan bij leerlingen of hun familieleden. Vandaar zijn keuze voor KiKa. „De artsen ben ik heel dankbaar en ik heb hen beloofd dat ik de moeite van het redden waard zou zijn.”

voudig. Als stotteraar was hij in zijn jeugd het mikpunt van pesteringen. Door klasgenoten, maar zelfs een leraar op de basisschool. „Op een dag mochten we allemaal vertellen wat we later wilden worden. Al stotterend vertelde ik: 'R-ri-rid-

der en ju-judo-le-leraar, meester.' Die man zette mij te kijk door mijn stotteren na te doen.”

Bovendien, vervolgt Lotens, nam die docent zijn droom af: „Lachend vertelde hij voor de klas dat ridders niet meer bestaan en dat

▲ Ambassadeur Hidehisa Horinouchi en zijn echtgenote Sabine luisteren aandachtig naar het verhaal van Yos. FOTO GRAATJE WEBER

▲ Yos Lotens is trots op zijn boekje 'Waarde(n)vol Budo' dat het hart vorm van zijn project. FOTO RICARDO SMIT

voor judoleraar minimaal de zwarte band nodig was.”

Lachend en wijzend op zijn boek vervolgt Lotens: „Vroeger waren woorden mijn vijand, nu mijn vriend.” Zijn judoleraar stimuleerde Lotens om toch zijn droom na te jagen. „Hij begreep me. En zei dat ik ervoor moest gaan, met passie! Dat ik er hard voor moest werken en dingen voor opzij moest zetten. Dat heb ik gedaan en als christen er ook voor gebeden. Nu is het een verhaal dat ik vertel tijdens clinics”, aldus Lotens.

Jaren later kwam Lotens, inmiddels werkzaam als leraar in het onderwijs en judoleraar, zijn vroegere basisschoolleraar nog eens tegen in een supermarkt. „En, wat ben je geworden Yos”, vroeg hij. „Een betere leraar dan u”, antwoordde ik. Daarna ben ik doorgelopen. Ik ben niet alleen leraar en judoleraar geworden, maar ook geridderd door de Judobond.”

In zijn clinics maakt de oud-leraar van basisscholen in Hazerswoude, Koudekerk en Woubrugge zich hard voor een veilig sportklimaat. Eerder ontwikkelde hij connectiekaarten, waarmee groepjes worden gevormd zonder kinderen buiten te sluiten. „Iedereen trekt

een kaart en je werkt samen degene die hetzelfde symbool heeft. Je traint dan niet altijd met je vriendje, maar ook met iemand die nog je vriendje moet worden. Bij een oneven aantal kinderen zijn er van een symbool geen twee maar drie kaarten”, legt Lotens uit.

Waarde(n)vol Budo behelst niet alleen het handzame boekje, maar ook polsbandjes en badges. Met de bandjes kunnen sporters laten zien waar zij voor staan. „De badges kunnen leraren gebruiken als beloning voor leerlingen die zich goed gedragen, voor hun ontwikkeling daarin”, aldus Lotens. Natuurlijk gebruikt de zelfbenoemde 'judopa' ze ook in zijn eigen lessen in Katwijk, Noordwijk en Oegstgeest. „Zonder zo'n badge mag je niet door voor de volgende band. Hopelijk nemen andere scholen dat over. Want wat wil je uiteindelijk bereiken? Kampioenen kweken? Of ook sociaal maatschappelijk iets betekenen?”

Ambassadeur

Voor de presentatie van zijn boek was Lotens te gast bij de Japanse ambassadeur. „Daar werden we met alle egards ontvangen”, vertelt Lotens over zijn ontmoeting met Hidehisa Horinouchi. „We hadden een groot bloemstuk in Japanse bloemsierkunst laten maken. Een schot in de roos, want de vrouw van de ambassadeur is lerares Ikebana, oftewel Japanse bloemsierkunst. De overhandiging was bijzonder, want eigenlijk geef je iets terug aan Japan. De ambassadeur vond het een mooi project. Simpel, maar geniaal.”

Wil je kampioenen kweken of ook maatschappelijk iets betekenen?

–Yos Lotens